

Prima pagină > Drepturile dumneavoastră > Inculpați (proceduri penale)

Inculpați (proceduri penale)

Cipru

Aceste fișe informative explică ce se întâmplă atunci când o persoană este suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni trimise spre judecare în instanță.

Rezumat al procesului penal

Iată un rezumat al etapelor normale ale unui proces penal:

O persoană suspectată de participare la săvârșirea unei infracțiuni poate fi interogată de poliție, aceasta fiind responsabilă pentru efectuarea cercetării penale.

Persoana suspectată poate fi arestată în baza unui mandat judiciar, cu excepția cazului în care infracțiunea săvârșită este flagrantă.

Înainte de a fi interogată de poliție, persoana suspectată trebuie să fie informată cu privire la dreptul de a apela la un avocat și cu privire la drepturile sale în cadrul procesului penal.

Dacă, la finalul anchetei, apar probe incriminatoare împotriva persoanei suspectate, aceasta este pusă sub acuzare în mod oficial de către poliție. În cauzele penale în care s-au săvârșit infracțiuni grave, decizia de începere a urmăririi penale este luată de procurorul general (*Genikos Eisaggeleas*). Poliția acționează întotdeauna în baza dispozițiilor generale ale procurorului general, care, în temeiul Constituției, are competența de a dispune începerea urmăririi penale, de a desfășura urmărirea penală, de a prelua și de a continua sau de a înceta orice acte de urmărire penală.

Poliția prezintă spre aprobare unui judecător din cadrul instanței districtuale un act de acuzare în care este descrisă infracțiunea (infracțiunile) săvârșită (săvârșite). Dacă acesta este aprobat, inculpatul este citat să se înfățișeze în fața instanței la o dată specificată.

În funcție de gravitatea infracțiunilor săvârșite, cauzele penale pot fi judecate: (a) prin procedură simplificată, de un judecător unic din cadrul instanței districtuale (*Eparchiako Dikastirio*) pe raza căreia a fost săvârșită infracțiunea, (b) pe baza unui act de acuzare de către procurorul general, de către Curtea cu Jurați (*Kakourgiodikeio*) alcătuită din trei judecători din cadrul instanței districtuale și prezidată de președintele instanței districtuale.

În procedurile simplificate, la data la care inculpatul este citat să se înfățișeze în fața instanței, acesta răspunde acuzației (acuzațiilor) recunoscându-și sau nerecunoscându-și vinovăția. În cauzele judecate de Curtea cu Jurați, la data stabilită are loc o investigație preliminară în fața unui judecător districtual. Se poate renunța la investigația preliminară dacă procurorul general confirmă faptul că aceasta nu este necesară. În prezent, practica este aceea de a se renunța la organizarea unei investigații preliminare.

Victima unei infracțiuni are dreptul de a depune o plângere.

Procurorul general este responsabil pentru desfășurarea urmăririi penale în integralitatea sa, având inclusiv dreptul de a dispune încetarea urmăririi penale.

În Cipru nu există procese cu jurați.

În cazul în care instanța sesizată stabilește că inculpatul nu este apt să își recunoască sau nu vinovăția din cauza unor tulburări psihice sau a altor incapacități mintale, instanța poate dispune internarea persoanei respective într-o instituție corespunzătoare.

Inculpatul poate formula excepții prealabile la acuzațiile ce i se aduc, pentru următoarele motive: (a) lipsa competenței materiale sau teritoriale, (b) achitarea sau condamnarea anterioară pentru aceeași (aceleași) faptă (fapte), (c) grațierea infracțiunii (infracțiunilor), (d) acuzații incomplete sau duble.

Prin același act de acuzare pot fi inculpate mai multe persoane pentru complicitate. În cazul în care se consideră că acest lucru nu este echitabil, instanța poate dispune disjungerea capetelor de acuzare.

Procesul începe cu prezentarea probelor acuzării (*katigorousa archi*). După susținerea cazului acuzării, instanța stabilește dacă inculpatul poate răspunde acuzațiilor ce i se aduc. În caz afirmativ, instanța îi solicită acestuia să se apere și îi aduce la cunoștință dreptul său de a păstra tăcerea, de a da o declarație din boxa acuzaților sau de a depune mărturie sub jurământ. Inculpatul poate să prezinte, în orice moment, probe în apărarea sa. Nu se pot trage concluzii nefavorabile pe baza exercitării dreptului de a păstra tăcerea. Odată încheiat cazul apărării, părțile își susțin pledoariile finale, iar instanța pronunță hotărârea. Toți martorii care depun mărturie sub jurământ în instanță trebuie să fie supuși unui contra-interogatoriu de către partea adversă.

Procesul trebuie să respecte criteriile unui proces corect. Prezumția de nevinovăție este valabilă pe toată durata procesului. Sarcina probei îi revine întotdeauna acuzării. Dacă la sfârșitul procesului instanța nu este sigură, dincolo de orice îndoială rezonabilă, de vinovăția inculpatului, acesta din urmă trebuie achitat.

În cazul în care inculpatul este găsit vinovat, se pronunță o sentință împotriva sa.

Detalii referitoare la toate aceste etape ale procedurii și la drepturile dumneavoastră pot fi găsite în fișele informative. Aceste informații nu înlocuiesc consultația juridică și au un scop exclusiv informativ.

Rolul Comisiei Europene

Vă rugăm să rețineți că Comisia Europeană nu joacă niciun rol în cadrul procedurilor penale desfășurate în statele membre și nu vă poate oferi asistență în cazul în care doriți să formulați o plângere. În aceste fișe informative sunt furnizate informații legate de modalitatea de depunere a unei plângeri și se precizează către cine trebuie să vă adresați.

Faceți clic pe linkurile de mai jos pentru a găsi informațiile de care aveți nevoie

[Drepturile mele pe parcursul cercetării penale](#)

[Drepturile mele în timpul procesului](#)

[Drepturile mele după judecată](#)

Ultima actualizare: 02/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile mele pe parcursul cercetării unei infracțiuni

A. Dacă sunt resortisant străin, acest lucru are vreo incidență asupra cercetării penale?

Nu.

B. Care sunt etapele cercetării penale?

(i) Etapa strângerii de probe/competențele anchetatorilor

Fiecare anchetator poate solicita oricărei persoane, despre care are motive să presupună că are cunoștință de faptele sau circumstanțele infracțiunilor pe care le anchetează, să se prezinte la ora și în locul pe care acesta le poate stabili în mod rezonabil, în scopul interogării și al luării unei declarații cu privire la respectiva infracțiune.

(ii) Reținerea

O persoană arestată și reținută are dreptul de a solicita să i se acorde ei sau avocatului său acces în timp util la documentele esențiale, relevante pentru cauza în speță, aflate în posesia acuzării și care sunt necesare pentru contestarea efectivă a legalității arestării și reținerii.

«Documente esențiale» înseamnă o copie a mandatului de arestare și de reținere și o copie a cererii și a declarației solemne pe baza cărora s-a emis mandatul.

În cazul în care se demonstrează în fața unui judecător că cercetările privind săvârșirea unei infracțiuni pentru care o persoană a fost plasată în arest nu au fost finalizate și, la cererea unui funcționar al poliției cu gradul de inspector-șef sau cu un grad superior, judecătorul poate să dispună uneori, în condițiile legii, indiferent dacă are sau nu are competența de a judeca infracțiunea care face obiectul interogatorului, ca persoana arestată să fie reținută pentru o perioadă de maximum opt zile și, în orice caz, după cum consideră oportun instanța, ziua următoare datei de emitere a mandatului de reținere fiind considerată prima zi de reținere.

(iii) Interogatoriul

Anchetatorul poate înregistra orice declarație a persoanei interogate, care este apoi citită respectivei persoane și semnată de aceasta din urmă sau, în cazul în care persoana respectivă este analfabetă, acesta aplică un semn distinct pe declarație. În cazul în care persoana refuză să acționeze în acest mod, anchetatorul va consemna refuzul la sfârșitul declarației, indicând, de asemenea, motivul refuzului respectiv, dacă acesta a fost verificat, iar ulterior declarația va fi semnată de anchetator.

Orice astfel de declarație, cu condiția să se dovedească că a fost dată în mod voluntar, va fi acceptată ca probă în cadrul oricărei proceduri penale inițiate împotriva persoanei care a făcut declarația.

Refuzul, fără un motiv întemeiat, al unei persoane de a se prezenta într-un loc și la o oră stabilite de anchetator, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare pentru o perioadă maximă de un an sau cu o amendă a cărei valoare nu depășește o mie lire sterline sau se aplică ambele pedepse menționate anterior.

Pe parcursul cercetării penale a unei infracțiuni, în cazul în care anchetatorul consideră că este necesară sau de dorit prezentarea unui document în scopul desfășurării cercetării penale, acesta poate emite un ordin scris pentru persoana care deține sau despre care se presupune că deține documentul respectiv sau care deține sau despre care se presupune că deține controlul acestuia, solicitând ca respectiva persoană să prezinte documentul într-un loc și la o oră rezonabile specificate în ordin. Se consideră că o persoană obligată printr-un ordin scris să prezinte un document a respectat ordinul respectiv dacă a determinat prezentarea documentului, chiar dacă nu l-a prezentat personal.

Refuzul, fără un motiv întemeiat, al unei persoane de a prezenta orice document în baza unui ordin relevant prevăzut la prezentul punct, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare pentru o perioadă maximă de trei ani sau cu o amendă a cărei valoare nu depășește o mie cinci sute lire sterline sau se aplică ambele pedepse menționate anterior.

(iv) Arestul preventiv

Orice instanță poate, după cum consideră oportun, să amâne orice cauză cu care a fost sesizată și, pe baza unei astfel de amânări, poate fie să dispună punerea în libertate a persoanei trimise în judecată în condițiile pe care le consideră rezonabile, fie să dispună plasarea în arest preventiv a persoanei respective în așteptarea procesului.

C. Care sunt drepturile mele pe parcursul cercetării penale?

(i) Care sunt drepturile mele în ceea ce privește interpretarea și traducerea?

Suspecții care nu înțeleg limba folosită de poliție sau de alte autorități competente au dreptul la asistență gratuită din partea unui interpret. Interpretul

îi poate ajuta pe suspecți să comunice cu propriul avocat și este obligat să păstreze confidențialitatea conținutului respectivelor discuții. În plus, suspecții dispun de următoarele drepturi:

În cazul unei arestări în afara unei secții de poliție, atunci când funcționarul poliției care a efectuat arestarea nu vorbește limba pe care suspecții o înțeleg în scopul informării acestora sau nu dispune de mijloacele necesare pentru o astfel de informare în afara secției de poliție, trebuie să informeze anchetatorul, care va lua măsurile necesare pentru ca suspecții să fie informați imediat și, în orice caz, înainte de începerea cercetării penale.

În cazul în care suspecții nu pot comunica cu avocatul ales într-o limbă pe care o înțeleg, un interpret sau o altă persoană poate fi prezentă în timpul discuțiilor, la cererea avocatului respectiv, astfel încât avocatul suspecților să poată comunica cu aceștia într-o limbă pe care o înțeleg.

În plus, dacă suspecții nu pot comunica cu medicul într-o limbă pe care o înțeleg, un interpret sau o altă persoană poate fi prezentă în timpul examinării medicale, al tratamentului și al monitorizării ulterioare a sănătății lor, astfel încât medicul suspecților să poată comunica cu aceștia într-o limbă pe care o înțeleg.

În plus, aceștia vor avea dreptul la traducerea gratuită a tuturor documentelor esențiale (mandatul de arestare și/sau reținere, foaia cu capetele de acuzare, orice hotărâre și ordin judecătoresc din cadrul procedurilor și orice alt document considerat esențial de către autoritatea competentă). O traducere verbală și/sau un rezumat verbal al documentelor esențiale poate fi furnizat în anumite cazuri.

(ii) Am dreptul de a fi informat(ă) și de a consulta dosarul cauzei?

În momentul arestării și al reținerii, suspecții sau avocatul acestora au dreptul de a consulta documentele esențiale (copia mandatului de arestare și de reținere, copia cererii și a declarației solemne pe baza cărora s-a emis mandatul) necesare pentru a contesta legalitatea arestării sau a reținerii suspecților.

În cazul în care cauza este trimisă în fața unei instanțe, suspecții sau avocații acestora au dreptul de a consulta declarațiile și documentele obținute în timpul cercetării cauzei referitoare la infracțiunea judecată.

(iii) Am dreptul la un avocat și dreptul de a informa un terț despre situația mea?

Dreptul de a avea acces la un avocat

Suspecții au dreptul de a comunica cu încredere cu un avocat. Avocatul este independent de poliție, însă poliția poate ajuta suspectul să ia legătura cu un avocat.

Conform legii, suspecții au, de asemenea, următoarele drepturi:

imediat după arestare și fără întârzieri nejustificate, aceștia au dreptul să comunice telefonic cu un avocat la alegerea lor, fără ca nicio altă persoană să fie prezentă.

Suspecții au dreptul de a avea acces la un avocat în următoarele situații, indiferent care dintre acestea survine mai întâi:

(a) înainte de a fi interogați de poliție sau anchetați de orice altă autoritate competentă;

(b) în timp util, înainte de trimiterea cauzei în instanță;

(c) pe parcursul unei cercetări penale sau al etapei de strângere a probelor de către poliție sau de către oricare altă autoritate competentă;

(d) după privarea de libertate, fără întârzieri nejustificate;
accesul la un avocat include dreptul:

(a) de a avea o discuție privată și de a comunica în orice moment cu avocatul care îi reprezintă;

(b) de a solicita prezența și participarea avocatului în timpul interogatoriului pentru a li se oferi clarificări cu privire la procedura urmată și pentru a fi informați cu privire la drepturile lor procedurale legate de interogatoriu;

(c) de a solicita prezența avocatului pe parcursul unei cercetări penale sau al etapei de strângere a probelor, în cazul în care beneficiază de dreptul ca avocatul lor să participe la interogatoriul respectiv.

Poliția respectă confidențialitatea discuțiilor dintre suspect și avocatul acestuia desfășurate în cadrul întâlnirilor, al corespondenței, al convorbirilor telefonice și al tuturor celorlalte forme de comunicare permise între suspecți și avocații acestora.

În orice caz, o listă cu numele și cu numerele de telefon ale tuturor avocaților înregistrați în «registru avocaților cu drept de exercitare a profesiei» este pusă la dispoziția suspecților imediat după arestarea acestora sau, dacă sunt arestate în afara unei secții de poliție, imediat după intrarea lor în secția de poliție. Atunci când sunt reținuți, suspecții au dreptul să aibă, în scopul apărării lor, și în orice zi și în orice moment, întâlniri confidențiale cu avocatul lor în centrul de detenție în care sunt reținuți, într-un loc desemnat în mod special în afara câmpului auditiv și vizual al funcționarului poliției și să primească instrucțiuni confidențiale scrise sau verbale din partea avocatului lor în timpul discuțiilor.

Dacă nu doresc să fie reprezentați de un avocat, aceștia informează în scris în acest sens persoana responsabilă pentru centrul de detenție, prin completarea unui formular relevant. În plus, aceștia sunt informați că orice renunțare la dreptul lor de a avea acces la un avocat poate afecta eficacitatea apărării lor.

În cazul în care persoana respectivă are vârsta sub optsprezece ani, interogatoriul se desfășoară în prezența avocatului său. În plus, părinții sau tutorii persoanei respective au dreptul să fie prezenți în timpul discuțiilor cu avocatul persoanei respective.

Dacă, din cauza unei deficiențe mintale sau a unui handicap fizic, suspectul nu își poate exercita dreptul de a avea acces la un avocat fără ajutor, acesta poate să își exercite acest drept cu ajutorul și/sau în prezența unui reprezentant al serviciilor medicale și/sau sociale de stat, care este pus la dispoziția suspectului cât mai curând posibil după arestarea sa. În plus, dacă suspectul nu își înțelege drepturile din cauza deficienței mintale, acesta este interogat în prezența avocatului său.

Derogarea temporară de la dreptul de a avea acces la un avocat

O derogare temporară de la dreptul suspecților de a avea acces la un avocat fără întârzieri nejustificate, imediat după privarea lor de libertate, este permisă în situații excepționale și numai în faza de urmărire penală, când, din motive de izolare geografică, este imposibilă garantarea dreptului de a avea acces la un avocat.

În plus, o derogare temporară de la dreptul lor de a avea acces la un avocat poate fi permisă, în situații excepționale, în faza de urmărire penală și aceasta este justificată de circumstanțele specifice ale cauzei, din unul dintre următoarele motive imperative:

(i) este necesară prevenirea de urgență a unui impact negativ grav asupra vieții, libertății sau integrității fizice a unei persoane;

(ii) poliția trebuie să ia de urgență măsuri imediate pentru a preveni un risc serios pentru procedura penală.

Cu toate acestea, derogările temporare menționate anterior:

(i) sunt proporționale și nu depășesc ceea ce este necesar;

(ii) sunt strict limitate în timp;

(iii) nu se bazează exclusiv pe tipul sau nivelul de gravitate al presupusei infracțiuni; și

(iv) nu încalcă caracterul universal echitabil al procedurilor.

Dacă suspecții nu au voie să își exercite drepturile:

(i) de a avea acces la un avocat după privarea lor de libertate, fără întârzieri nejustificate;

(ii) de a avea întâlniri față în față și de a comunica cu avocatul lor și

(iii) de a beneficia de prezența sau de participarea avocatului lor pe parcursul interogatoriului și al unei cercetări penale sau al etapei de strângere a probelor, aceștia pot, fie la prima înfățișare în fața unei instanțe, fie la primul termen de judecată a cauzei lor, să solicite instanței să examineze motivele pentru care nu li s-a permis să își exercite respectivele drepturi.

Informarea unui terț despre arestarea sau reținerea dumneavoastră/informarea consulatului sau a ambasadei

În momentul arestării sau reținerii, suspecții informează poliția dacă doresc să contacteze telefonic o altă persoană, și anume un membru al familiei sau pe angajator, pentru a o informa despre reținere. În anumite cazuri, dreptul de a informa o altă persoană despre reținere poate fi restricționat temporar. În astfel de cazuri, poliția informează în acest sens suspecții respectivi.

În cazul resortisanților străini, aceștia informează poliția dacă doresc să contacteze telefonic consulatul sau ambasada țării lor. În plus, aceștia informează poliția dacă doresc să contacteze un funcționar din cadrul consultatului sau al ambasadei țării lor. În acest sens, poliția îi informează că renunțarea la dreptul de a informa și de a contacta consultatul sau ambasada țării lor îi poate afecta personal.

Conform legii, suspecții au, de asemenea, drepturile menționate mai jos.

Aceștia au dreptul să se contacteze personal și prin telefon, imediat după arestare și fără întârzieri nejustificate, și în prezența unui funcționar al poliției, o rudă sau pe angajatorul lor sau o altă persoană la alegerea lor și, dacă au sub optsprezece ani, un părinte sau tutore, pentru a-i informa despre arestarea lor și pentru a-i comunica secția de poliție sau centrul de detenție în care sunt reținuți sau urmează să fie reținuți.

Dacă, din cauza unei deficiențe mintale sau a unui handicap fizic, suspectul nu își poate exercita dreptul de a contacta respectivele persoane menționate anterior, acesta poate să își exercite acest drept cu ajutorul și/sau în prezența unui reprezentant al serviciilor medicale și/sau sociale de stat, care este pus la dispoziția persoanei suspectate cât mai curând posibil după arestarea sa.

În cazul resortisanților străini, aceștia au, de asemenea, dreptul să contacteze personal, prin telefon, fără întârzieri nejustificate și cât mai curând posibil după arestarea lor, în prezența unui funcționar al poliției, un reprezentant al consulatului sau al misiunii diplomatice a Republicii Cipru din statul ai cărui cetățeni sunt, pentru a-l informa despre arestarea sau reținerea lor și pentru a-i comunica secția de poliție sau centrul de detenție în care sunt reținuți sau urmează să fie reținuți. În cazul în care nu există un post consular sau o misiune diplomatică relevantă în Republica Cipru, aceștia pot contacta Comisarul pentru administrație și drepturile omului (Ombudsmanul) din Republica Cipru. În cazul în care sunt resortisanți ai două (2) sau mai multe state, aceștia pot alege consulatul sau misiunile diplomatice pe care doresc să le informeze despre privarea lor de libertate și pe care doresc să le contacteze. În plus, aceștia au dreptul, dacă doresc, să contacteze, să primească vizite, să discute și să corespundeze cu respectivele autorități, precum și să le încredințeze acestora reprezentarea lor juridică, cu condiția ca respectivele autorități să nu aibă niciun fel de obiecții în acest sens.

Dacă, din cauza unei deficiențe mintale a persoanei respective, este în mod clar imposibil ca aceasta să înțeleagă sau să fie informată despre drepturile sale de comunicare cu terți menționate anterior sau să înțeleagă pe deplin dreptul său de a-și exercita aceste drepturi, reprezentantul consulatului sau al misiunii diplomatice sau Comisarul pentru administrație și drepturile omului (Ombudsmanul) al Republicii Cipru, după caz, este informat în acest sens de către un funcționar al poliției.

Persoana în cauză este, de asemenea, informată cu privire la faptul că renunțarea la dreptul de a informa și de a contacta terți, rude, pe angajator sau pe autoritățile consulare relevante o poate afecta personal.

Dacă, din cauza unei deficiențe mintale a persoanei respective, este în mod clar imposibil ca aceasta să înțeleagă sau să fie informată despre drepturile sale de comunicare cu terți sau să înțeleagă pe deplin dreptul său de a-și exercita aceste drepturi, poliția contactează telefonic, imediat după arestare, o rudă a persoanei arestate pentru a o informa despre arestare și pentru a-i comunica secția de poliție sau centrul de detenție în care este reținută sau urmează să fie reținută persoana respectivă.

Derogarea temporară de la dreptul de a contacta rudele/o persoană la alegere/angajatorul

Dreptul de a contacta rudele sau o persoană la alegere sau angajatorul și dreptul de a informa persoanele care exercită răspunderea părintească (în cazul în care este implicată o persoană cu vârsta sub 18 ani) nu se acordă imediat după arestare, atunci când acest lucru este justificat de circumstanțele specifice ale cauzei, din unul dintre următoarele motive imperative:

- (a) este necesară prevenirea de urgență a unui impact negativ grav asupra vieții, libertății sau integrității fizice a unei persoane; sau
- (b) este necesară prevenirea de urgență a unei situații în care poate apărea un risc semnificativ pentru procedurile penale și cu condiția ca derogarea:
 - (i) să fie proporțională și să nu depășească ceea ce este necesar;
 - (ii) să fie strict limitată în timp;
 - (iii) să nu se bazeze exclusiv pe tipul sau nivelul de gravitate al presupusei infracțiuni; și
 - (iv) să nu încalce caracterul universal echitabil al procedurilor.

Persoanelor în cauză nu li se acordă dreptul de a contacta un terț (rude sau angajator sau o altă persoană la alegerea lor) imediat după arestare, dacă acest lucru este justificat de o necesitate urgentă sau de cerințe operaționale echivalente.

Acestora nu li se permite să își exercite drepturile:

- (i) de a informa și de a contacta rude sau o persoană la alegerea lor sau pe angajator,
- (ii) de a informa persoanele care exercită răspunderea părintească cu privire la arestarea unei persoane cu vârsta sub 18 ani. Acestea pot, fie la prima înfățișare în fața unei instanțe, fie la primul termen de judecată a cauzei lor, să solicite instanței să examineze motivele pentru care nu li s-a permis să își exercite respectivele drepturi.

În cazul unei persoane cu vârsta sub 18 ani în cazul căreia se aplică derogările temporare de mai sus, poliția informează, fără întârzieri nejustificate, serviciile de asistență socială, Comisarul pentru protecția drepturilor copilului și orice altă autoritate competentă pentru protecția și bunăstarea copiilor despre privarea de libertate a persoanei respective.

(iv) Am dreptul la asistență judiciară?

Dacă nu dispun de resurse suficiente pentru a-și exercita

dreptul de a avea acces la un avocat în faza de urmărire penală, suspecții pot semnala acest lucru funcționarului poliției responsabil cu interogatoriile, după semnarea formularului corespunzător. Ulterior, aceștia primesc o listă cu numele și numerele de telefon ale unor avocați interesați să le ofere servicii.

Suspecții confirmă primirea respectivei liste. Avocatul ales de aceștia va fi informat în mod corespunzător de către funcționarul poliției.

Dacă doresc să beneficieze în mod gratuit de serviciile unui avocat, suspecții pot înainta o cerere corespunzătoare instanței în momentul înfățișării lor în fața instanței, iar instanța le va examina cererea.

(v) Informații importante

Prezumția de nevinovăție

O persoană suspectată sau acuzată că a săvârșit o infracțiune este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale conform legii.

Principiul de drept care se referă la prezumția de nevinovăție se aplică unei persoane fizice în cadrul procedurilor penale, din momentul în care persoana respectivă este suspectată sau acuzată că a săvârșit o infracțiune până la încheierea procedurilor, și anume până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Dreptul de a păstra tăcerea și de a nu contribui la propria incriminare

În timp ce sunt interogați de poliție sau de alte autorități competente, suspecții nu sunt obligați să răspundă la întrebări cu privire la presupusa infracțiune. De asemenea, atunci când li se cere să dea o declarație sau să răspundă la întrebări, aceștia nu au obligația de a prezenta probe sau documente sau de a furniza informații care i-ar putea incrimina.

Sarcina probei

Poliția este responsabilă pentru strângerea probelor pe baza cărora sunt stabilite, dincolo de orice îndoială rezonabilă, infracțiunile care fac obiectul cercetării penale. Suspecții au dreptul să ofere propria versiune a faptelor și de a pune la dispoziția autorităților de cercetare o declarație sau un memoriu în apărare pentru susținerea propriei versiuni sau a nevinovăției.

(vi) Care sunt garanțiile specifice pentru copii?

Răspunderea penală

O persoană cu vârsta sub 14 ani nu răspunde penal pentru nicio faptă sau omisiune (capitolul 154 articolul 14) și, prin urmare, nu poate fi arestată. În cazul în care prezența sa este considerată necesară, persoanei respective i se solicită să se prezinte la secția de poliție însoțită de părinții/tutorii săi.

2. Arestarea

Atunci când este posibil, arestarea unui minor trebuie evitată. Arestarea unui minor trebuie să fie efectuată conform legii, să fie utilizată doar ca măsură de ultimă instanță și să aibă o durată cât mai scurtă.

Atunci când un minor este arestat, trebuie urmată procedura de arestare (furnizarea de informații, norme judiciare, document privind drepturile etc.). A se avea în vedere faptul că, în momentul arestării,

trebuie luate în considerare vârsta, maturitatea și vulnerabilitatea copiilor.

În plus, orice decizie privind arestarea unui copil ar trebui să se bazeze pe interesul superior al copilului.

Copiii plasați în arest trebuie să fie informați cu privire la procedurile care vor urma, într-un mod care să fie ușor de înțeles având în vedere vârsta și maturitatea lor.

Nu se folosesc cătușe, cu excepția cazului în care acestea sunt absolut necesare și ținând seama de condițiile prevăzute în Regulamentul poliției nr. 5/39.

Utilizarea unui baston de poliție este permisă în ultimă instanță și numai în condițiile stabilite în Regulamentul poliției nr. 5/38.

Percheziția corporală ar trebui efectuată de un funcționar al poliției de același sex.

Reprezentarea juridică și alte drepturi

Informarea minorului cu privire la dreptul de a contacta personal, prin telefon, un avocat la alegerea sa, fără a fi necesară prezența fizică a unei alte persoane

Informarea minorului cu privire la dreptul său la asistență judiciară în cazul în care nu dispune de resurse financiare suficiente

Informarea minorului cu privire la dreptul de a-și contacta telefonic, în prezența unui funcționar al poliției, părinții/tutorii și de a-i informa despre arestare și de

a le comunica secția de poliție sau centrul de detenție în care este reținut sau urmează să fie reținut

Părinții/tutorii sunt informați imediat. Contactarea părinților/tutorilor în scopul informării acestora poate fi întârziată și poate avea loc în termen de 12 ore după arestare, dacă există suspiciuni rezonabile că exercitarea dreptului de acces imediat după arestare ar putea:

- (a) să conducă la distrugerea sau ascunderea probelor pentru clarificarea infracțiunii; sau
- (b) să împiedice arestarea sau interogarea unei alte persoane în legătură cu infracțiunea respectivă sau să conducă la evadarea acesteia; sau
- (c) să conducă la săvârșirea unei alte infracțiuni sau la decesul sau vătămarea fizică a oricărei alte persoane; sau
- (d) să aducă atingere intereselor legate de siguranța Republicii Cipru sau ordinii constituționale sau publice sau să obstrucționeze justiția.

Informarea părinților/tutorilor minorului și de către poliție (în mod suplimentar) cu privire la arestare și la centrul de detenție (avut în vedere). Acest lucru este menționat în dosarul cercetării penale.

Dacă se consideră necesar și în interesul minorului, serviciile sociale ale statului pot fi, de asemenea, informate despre arestare.

Interogatoriul

Anchetatorul nu poate începe interogatoriul înainte de furnizarea acestor informații și/sau înainte de informarea minorului și înainte ca minorul să își exercite orice drept de acces pe care l-a solicitat.

Persoanele cu vârsta sub 18 ani sunt interogate în prezența avocatului lor.

Dacă persoana interogată nu înțelege sau nu vorbește limba în care se desfășoară interogatoriul, aceasta are dreptul de a fi asistată de un interpret.

Interogatoriul trebuie efectuat întotdeauna în conformitate cu dispozițiile legii, ale normelor judiciare și ale regulamentelor relevante ale poliției (Regulamentele poliției nr. 3/3, 3/4, 5/18).

Minorii care nu sunt reținuți sunt interogați și le sunt luate declarații în prezența părinților sau a tutorilor lor.

Poliția ar trebui să se asigure că interogatoriul se desfășoară cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 24 de ore, astfel încât, în principiu, să nu fie necesar să se solicite instanței să dispună încarcerarea (scrisoarea Comisarului pentru protecția drepturilor copilului din 11/06/2014).

Arestarea/interogatoriul/trimiterea în judecată a elevilor minori

Trebuie evitate arestarea și interogatoriul elevilor minori la școală. Cu toate acestea, dacă este necesar, funcționarii poliției trebuie să se deplaseze la școală îmbrăcați în haine civile și cu un vehicul al poliției nemarcat.

Arestarea și interogatoriul trebuie să aibă loc în prezența directorului școlii, care este informat în prealabil în acest sens [Regulamentul poliției nr. 5/18, alineatul (6) punctul 3].

Atunci când un elev minor este urmărit penal, subcomisarul adjunct (*Astinomikos Diefthintis*) trebuie să informeze Ministerul Educației și Culturii doar dacă este absolut necesar și în cazul în care consideră că o astfel de informare servește necesităților legate de politica penală sau corecțională a Republicii Cipru și, în mod firesc, ținând seama de:

- natura infracțiunii și cu condiția ca respectiva măsură să servească protejării altor elevi/gărzi naționale (*ethnofrouni*),
- problemele cu care se confruntă în prezent societatea cipriotă și
- circumstanțele speciale ale fiecărei cauze.

Este interzisă publicarea numelui și/sau a adresei școlii și/sau a unei fotografii sau a oricăror informații care pot duce la identificarea unui tânăr care se prezintă în fața Tribunalului pentru minori (*Dikastirio Anilikon*), cu excepția cazurilor în care publicarea acestora este autorizată de instanță.

Condițiile de detenție

Pe lângă drepturile acordate tuturor deținuților [Legea nr. 163(I)/2005], deținuții cu vârsta sub 18 ani au următoarele drepturi suplimentare în ceea ce privește detenția:

Minorii stau în celule separate de cele ale celorlalți deținuți. Ar trebui să se asigure, de asemenea, condițiile ca minorii să nu se întâlnească în spațiile comune cu deținuții adulți.

Minorii privați de libertate trebuie să fie reținuți în centre de detenție concepute special pentru persoanele de vârsta respectivă, în care sunt puse la dispoziție activități specifice nevoilor lor și personal cu pregătire specifică. Aceste centre trebuie să dispună de suficient spațiu, să fie suficient de iluminate și ventilate, mobilate corespunzător și bine decorate și trebuie să ofere stimuli vizuali corespunzători. În cele din urmă, minorii pot păstra în celulă un număr rezonabil de obiecte personale (standardele CPT), cu excepția cazului în care respectivele obiecte pot crea probleme de siguranță. În plus, se asigură, în colaborare cu alte servicii, un mod corespunzător de petrecere a timpului de către copiii (scrisoarea Comisarului pentru protecția drepturilor copilului din 07/11/2014).

Părinții sau tutorii minorului au dreptul să asiste la discuțiile dintre minor și avocatul său.

Părinții sau tutorii minorului trebuie să fie prezenți la fiecare examinare medicală, tratament și monitorizare ulterioară a sănătății minorului.

Toți deținuții și rudele acestora sau o altă persoană aleasă de aceștia și, în cazul deținuților cu vârsta sub 18 ani, părinții sau tutorii acestora, trebuie să fie informați într-o limbă pe care o înțeleg de către responsabilul centrului de detenție cu privire la dreptul lor de a se întâlni zilnic timp de maximum o oră într-o zonă separată a centrului de detenție, în prezența unui funcționar al poliției.

(vii) Care sunt garanțiile specifice pentru suspecții vulnerabili?

Copiii sunt considerați persoane vulnerabile și, prin urmare, se aplică și garanțiile speciale menționate la punctul (vi) anterior.

În sensul Legii privind drepturile persoanelor arestate și deținute [Legea nr. 163(I)/2005], «**persoană vulnerabilă**» înseamnă o persoană suspectată sau pusă sub acuzare aflată în incapacitatea de a înțelege sau de a participa efectiv la procedurile penale din cauza vârstei, a stării psihice sau fizice sau a unui handicap.

În cazul arestării unei persoane cu o deficiență mintală sau cu un handicap fizic, **informațiile** cu privire la drepturile sale prevăzute în Legea nr. 163(I)/2005 sunt furnizate persoanei respective **într-un limbaj simplu și ușor de înțeles**, ținându-se cont de nevoile speciale ale acestora.

Într-un astfel de caz, se asigură serviciile unei persoane care poate comunica informațiile relevante persoanei arestate sau celorlalte persoane implicate, astfel încât aceste informații să fie înțelese de către acestea, având în vedere deficiența sau handicapul lor.

În plus, în cazul arestării unei persoane care, din cauza oricărui handicap psihic sau fizic, după caz, este în mod clar incapabilă să își exercite **drepturile de acces** prevăzute de lege [Legea nr. 163(I)/2005], respectiva persoană poate să își exercite aceste drepturi **cu asistența și/sau în prezența unui reprezentant al serviciilor medicale și/sau sociale ale statului**. Aceste servicii de asistență trebuie puse la dispoziția respectivei persoane imediat după arestarea sa și, în orice caz, de îndată ce acest lucru devine posibil.

D. Care sunt termenele legale în timpul cercetării penale?

Persoana arestată, suspectată de săvârșirea unei infracțiuni este prezentată în fața unui judecător în termen de 24 de ore de la arestarea sa, în cazul în care interogatoriul cu privire la infracțiunea pentru care a fost arestată nu a fost finalizat. Scopul acestei prezentări în fața unui judecător este ca poliția să solicite reținerea pentru o anumită perioadă care nu poate depăși 8 zile consecutive și 3 luni în total.

După expirarea unui ordin de reținere și dacă interogatoriul și cercetările penale nu au fost încheiate, este posibil ca poliția să depună în instanță o cerere de reînnoire a ordinului pentru încă opt zile, iar această cerere poate fi depusă în mod repetat, la fiecare opt zile, până la cumulara unei perioade maxime de încarcerare de 3 luni în total.

De obicei, se consideră necesară reținerea unui suspect în cazul în care există riscul ca acesta să influențeze martorii sau să distrugă probele dacă este lăsat în libertate. Poliției îi revine sarcina de a convinge instanța că sunt îndeplinite condițiile pentru emiterea unui ordin de reținere.

E. Care sunt procedurile premergătoare judecării, inclusiv alternativele la arestul preventiv și posibilitățile de transfer al cauzei în statul de origine (ordinul european de supraveghere judiciară)?

O instanță de drept penal poate dispune, la propria discreție, reținerea unei persoane trimise în judecată în timpul procesului. În conformitate cu articolul 48 din Codul de procedură penală (capitolul 155), competența instanței teritoriale în cadrul procedurilor simplificate este limitată la o perioadă maximă de opt zile de fiecare dată când cauza este amânată. În schimb, o astfel de limitare nu se aplică în cazul Curții Supreme sau al Curții de Jurați care poate dispune reținerea persoanei trimise în judecată în timpul procesului penal.

Articolul 157 alineatul (1) din Lege (capitolul 155) prevede că o instanță de drept penal poate autoriza eliberarea unui deținut în schimbul unei cauțiuni.

Instanța poate dispune eliberarea persoanei trimise în judecată, stabilind condiții specifice și ordonându-i să semneze un document privind cauțiunea.

Această competență a instanței reprezintă rezultatul combinat al dispozițiilor articolului 48 și ale articolului 157 alineatul (1) din Codul de procedură penală.

Condiții pentru transmiterea unei hotărâri judecătorești privind măsurile de supraveghere

Autoritatea competentă a Republicii Cipru poate transmite hotărârea cu privire la măsurile de supraveghere autorității de identificare competente din statul membru în care persoana în cauză își are reședința legală obișnuită atunci când persoana respectivă, după ce a fost informată cu privire la măsurile relevante, consimte să revină în statul membru de reședință.

Autoritatea emitentă competentă a Republicii Cipru poate, la cererea respectivei persoane, să transmită hotărârea privind măsurile de supraveghere către

competență dintr-un alt stat membru decât cel în care persoana respectivă

își are reședința legală obișnuită, cu condiția ca autoritatea competentă din statul membru în care nu își are reședința legală obișnuită persoana respectivă să fie de acord să transmită această hotărâre.

Autoritatea de identificare competentă a Republicii Cipru este de acord să transmită hotărârea privind măsurile de supraveghere a unei persoane care nu își are reședința legală obișnuită în Republica Cipru numai dacă

persoana respectivă s-a aflat pe teritoriul său pentru o perioadă de cel puțin trei (3) luni.

Autoritatea emitentă competentă din Republica Cipru este Curtea cu Jurați sau instanța teritorială de drept penal și care este competentă să judece infracțiunea sau a pronunțat o hotărâre privind măsurile de supraveghere.

Autoritatea de identificare competentă din Republica Cipru în ceea ce privește hotărârile privind măsurile de supraveghere ale unui alt stat membru este:

(a) instanța teritorială (*Eparchiako Dikastirio*) cu competență teritorială asupra locului de reședință al persoanei cu privire la care s-a emis o hotărâre privind măsurile de supraveghere de către alt stat membru;

(b) instanța teritorială din Nicosia (*Eparchiako Dikastirio Lefkosias*), în cazul în care nu se cunoaște reședința persoanei respective sau în cazul în care persoana respectivă nu își are reședința în Republica Cipru.

Ultima actualizare: 02/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile mele în timpul procesului

A. Unde va avea loc procesul?

În cazul în care procesul penal are ca obiect o infracțiune sau infracțiuni pentru care se aplică o pedeapsă cu închisoare pentru o perioadă de până la 5 ani, procesul se desfășoară într-o instanță teritorială (*Eparchiako Dikastirio*) (cu un complet de judecată compus dintr-un singur judecător). A se avea în vedere faptul că instanța teritorială poate judeca, cu consimțământul scris al procurorului general (*Genikos Eisaggeleas*), o infracțiune pentru care se aplică o pedeapsă cu închisoarea pentru o perioadă mai mare de 5 ani.

În cazul în care pentru infracțiunea respectivă se aplică o pedeapsă cu închisoarea pentru o perioadă mai mare de 5 ani, procesul are loc la Curtea cu Jurați (cu un complet de judecată compus din trei judecători).

B. Pot fi modificate acuzațiile? Dacă da, atunci am dreptul să fiu informat cu privire la astfel de modificări?

Acuzațiile pot fi modificate la începutul sau pe parcursul procesului. În capitolul 155 articolele 83, 84 și 85 din Codul de procedură penală este prevăzută procedura de modificare a acuzațiilor și drepturile persoanei trimise în judecată.

83.- (1) În cazul în care, în orice fază a procesului, instanța hotărăște, pe baza dovezilor, că actul de punere sub acuzare sau rechizitoriul înaintat Curții cu Jurați prezintă deficiențe, fie de fond, fie de formă, instanța poate emite un ordin de modificare a actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați, fie prin modificarea sau înlocuirea acestuia, fie prin adăugarea de noi acuzații, după cum instanța consideră necesar, pentru ca acuzațiile să reflecte faptele cauzei.

(2) Atunci când actul de punere sub acuzare sau rechizitoriul înaintat Curții cu Jurați se modifică în acest mod, ordinul de modificare este consemnat în actul de punere sub acuzare sau în rechizitoriul înaintat Curții cu Jurați, iar aceste documente sunt utilizate în scopul oricăror proceduri conexe în forma lor modificată.

84.- (1) Atunci când un act de punere sub acuzare sau un rechizitoriu înaintat Curții cu Jurați este modificat în conformitate cu articolul 83, instanța îi solicită imediat persoanei trimise în judecată să își prezinte apărarea înaintea instanței și să declare dacă este pregătită pentru judecată pe baza actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului modificat înaintat Curții cu Jurați.

(2) În cazul în care persoana trimisă în judecată declară că nu este pregătită pentru judecată, instanța examinează motivele invocate și, în cazul în care consideră că o continuare imediată a procedurii nu va afecta în mod negativ apărarea persoanei trimise în judecată sau modul în care procurorul general tratează cauza, instanța poate continua procesul ca și cum versiunea modificată a actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați ar fi fost versiunea inițială.

(3) În cazul în care actul de punere sub acuzare sau rechizitoriul modificat înaintat Curții cu Jurați este de așa natură încât continuarea imediată a procesului poate, în opinia instanței, să aibă un impact negativ asupra persoanei trimise în judecată sau a procurorului general, instanța poate fie să dispună un nou proces, fie să amâne procesul pentru o perioadă pe care o consideră necesară.

(4) În cazul în care un act de punere sub acuzare sau un rechizitoriu înaintat Curții cu Jurați este modificat de instanță după începerea procesului, declarația dată deja în timpul procesului poate fi folosită fără a fi nevoie de o nouă audiere, dar părților li se va permite să cheme sau să convoace din nou prin citație pe oricare dintre martorii care au depus deja mărturie și să-l supună interogatoriului sau interogatoriului încrucișat în legătură cu modificarea în speță.

85.- (1) În cazul în care doar o parte a actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați poate fi probată, iar respectiva parte constituie o infracțiune, persoana trimisă în judecată poate fi condamnată pentru infracțiunea cu privire la care, pe baza probelor, s-a stabilit că a săvârșit-o, fără nicio modificare a actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați.

(2) În cazul în care o persoană este acuzată de săvârșirea unei infracțiuni, aceasta poate fi condamnată pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii respective, fără a fi necesară modificarea actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați.

(3) În cazul în care se stabilește că o persoană a comis orice faptă în scopul săvârșirii infracțiunii pentru care este trimisă în judecată și în cazul în care comiterea faptei cu o astfel de intenție constituie infracțiune, persoana respectivă poate, în cazul în care nu a fost încă trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii menționate mai sus, să fie condamnată pentru această infracțiune, fără a fi necesară modificarea actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați.

(4) În cazul în care, la finalul procesului, instanța consideră că s-a stabilit prin declarații că persoana trimisă în judecată a săvârșit o infracțiune sau mai multe infracțiuni care nu sunt incluse în actul de punere sub acuzare sau în rechizitoriul înaintat Curții cu Jurați și pentru care persoana trimisă în judecată nu poate să fie condamnată fără modificarea prealabilă a actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați și că, dacă ar fi condamnată pentru respectivele infracțiuni, persoanei trimise în judecată nu ar i s-ar aplica o pedeapsă mai severă decât cea care i s-ar fi aplicat dacă ar fi fost condamnată pe baza actului de punere sub acuzare sau a rechizitoriului înaintat Curții cu Jurați și, prin urmare, apărarea persoanei trimise în judecată nu ar fi afectată în mod negativ, instanța poate dispune adăugarea la actul de punere sub acuzare sau la rechizitoriul înaintat Curții cu Jurați a unei acuzații sau a mai multor acuzații în legătură cu infracțiunea sau infracțiunile respective, iar instanța se pronunță asupra acestora ca și cum acuzațiile respective ar fi făcut parte din actul de punere sub acuzare sau din rechizitoriul inițial înaintat Curții cu Jurați.

C. Care sunt drepturile mele pe parcursul înfățișărilor în instanță?

(i) Este obligatorie prezența mea în instanță? În ce condiții este posibil să nu mă prezint la o ședință de judecată?

Dreptul persoanei trimise în judecată de a fi prezentă la proces este garantat în temeiul dispozițiilor articolelor 12 și 30 din Constituție și în temeiul articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului. În plus, persoana trimisă în judecată are obligația de a fi prezentă la proces, cu excepția cazului în care absența sa se încadrează în excepțiile prevăzute în capitolul 155 articolul 45 alineatul (1) și la articolul 63 alineatul (3) din Codul de procedură penală.

Articolul 45 alineatul (1)

Se înțelege că un judecător sau, pentru aceste categorii de infracțiuni, un grefier (*Protokollitis*) astfel cum poate fi numit printr-un ordin general de către președintele instanței teritoriale (*Eparchiako Dikastirio*), poate, printr-un ordin special inclus în citație, să scutească persoana trimisă în judecată de obligația de a fi prezentă în fața instanței; și

(a) să permită persoanei trimise în judecată să se prezinte în fața instanței și să răspundă acuzațiilor care îi sunt aduse în prezența unui avocat, caz în care persoana trimisă în judecată se poate prezenta în fața instanței și poate răspunde acuzațiilor în acest mod.

Se înțelege că, în cazul în care persoana trimisă în judecată este acuzată exclusiv în calitate de director sau de secretar al unei întreprinderi și nu este acuzată personal de nicio infracțiune, aceasta nu trebuie să se prezinte în fața instanței personal pentru a răspunde acuzațiilor sau în orice altă fază a procedurii penale, cu excepția fazei de judecare a cauzei, însă are dreptul să fie reprezentată de un avocat;

(b) să permită persoanei trimise în judecată, în cazul în care aceasta dorește să pledeze vinovată, să trimită instanței acest răspuns, certificat și ștampilat în mod corespunzător de un grefier, de un sergent de poliție (*lochias*) sau de un funcționar al poliției în conformitate cu Legea privind poliția sau de un funcționar certicator în conformitate cu Legea privind funcționarii certicatori sau de un avocat în conformitate cu Legea privind avocații, care utilizează în acest scop propria ștampilă pe care sunt menționate în mod clar numele și adresa complete ale acestuia, sau de un primar (*koinotarchis*), împreună cu citația cu privire la care se transmite răspunsul, caz în care răspunsul este considerat ca o recunoaștere a vinovăției în scopul procedurii.

63.- (1) Persoana trimisă în judecată are dreptul de a fi prezentă în instanță pe tot parcursul procesului, cu condiția să aibă un comportament adecvat.

(2) În cazul în care persoana trimisă în judecată nu are un comportament adecvat, instanța poate, la propria discreție, să dispună ca aceasta să părăsească sala de judecată și să rămână în arest preventiv, iar procesul să continue în absența sa, luând măsuri care, în opinia instanței, par suficiente pentru ca persoana trimisă în judecată să fie informată cu privire la desfășurarea procesului și să își pregătească apărarea.

(3) Instanța poate, în cazul în care consideră această măsură adecvată, să permită persoanei trimise în judecată să rămână în afara sălii de judecată pe parcursul întregului proces sau al unei părți a acestuia, în condițiile pe care le consideră adecvate.

În conformitate cu jurisprudența cipriotă, un proces poate avea loc în absența persoanelor trimise în judecată, atunci când acest lucru este în interesul justiției.

(ii) Am dreptul la un interpret și la traducerea documentelor?

Dreptul la interpret este garantat atât de Constituție, cât și de Legea nr. 18(I)/2014 privind dreptul la interpretare și la traducere pe parcursul procedurilor penale din 2014. În plus, dreptul la un interpret este prevăzut în capitolul 155 articolul 65 din Codul de procedură penală.

Articolul 12 alineatul (5) literele (a) și (e) din Constituție prevede:

Oricare persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni are cel puțin următoarele drepturi:

(a) de a fi informată imediat și în detaliu, într-o limbă pe care o înțelege, cu privire la natura acuzațiilor și motivele acestora;

(e) de a beneficia în mod gratuit de serviciile unui interpret în cazul în care nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în instanță.

Articolul 30 alineatul (3) din Constituție prevede că fiecare persoană trimisă în judecată are dreptul de a beneficia în mod gratuit de serviciile unui interpret dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în instanță.

Legea nr. 18(I)/2014 privind dreptul la interpretare și la traducere pe parcursul procedurilor penale din 2014 prevede:

Dreptul la interpret

4.- (1) Autoritatea competentă asigură serviciile de interpretariat fără întârziere pentru un suspect sau o persoană trimisă în judecată care nu vorbește și/sau nu înțelege limba în care se desfășoară procedura penală, pe parcursul procedurii penale desfășurate în fața organelor de cercetare și/sau a autorităților judiciare, inclusiv pe parcursul interogatoriilor efectuate de poliție, al tuturor termenelor de judecată în instanță și al oricărui termen de judecată intermediare necesare.

(2) Autoritatea judiciară responsabilă cu executarea mandatului european de arestare, în conformitate cu articolul 11 din Legea privind mandatul european de arestare și procedurile de extrădare a persoanelor căutate între statele membre ale Uniunii Europene, ia măsuri pentru ca serviciile de interpretariat să fie furnizate fără întârziere oricărei persoane căutate care nu vorbește și/sau nu înțelege limba în care se desfășoară procedurile respective.

(3) În cazul în care este acest lucru este necesar pentru a asigura un proces echitabil, autoritatea competentă pune la dispoziție servicii de interpretariat pentru a asigura comunicarea între suspect, persoana trimisă în judecată și/sau persoana căutăată și avocatul acestuia, dacă o astfel de comunicare este direct legată de interogatoriu și/sau de audierile de pe parcursul procedurilor penale și/sau de executarea unui mandat european de arestare și/sau de introducerea unei căi de atac și/sau a altor cereri procedurale, inclusiv o cerere de eliberare pe cauțiune.

(4) În temeiul prezentului articol, serviciile de interpretariat:

(a) sunt furnizate în limba maternă a suspectului, a persoanei trimise în judecată sau a persoanei căutate sau în orice altă limbă pe care o vorbește și/sau o înțelege respectiva persoană; și

(b) includ asistență suplimentară, după caz, cum ar fi utilizarea limbajului semnelor, pentru a satisface nevoile suspectilor, ale persoanelor trimise în judecată sau ale persoanelor căutate cu deficiențe de auz și/sau de vorbire.

(5) Autoritatea competentă verifică prin toate mijloacele pe care le consideră adecvate dacă suspectul, persoana trimisă în judecată sau persoana căutăată vorbește și înțelege limba utilizată în cadrul procedurilor penale sau al procedurilor de executare a mandatului european de arestare și dacă persoana respectivă are nevoie de serviciile unui interpret.

(6) Serviciile de interpretariat prevăzute la prezentul articol sunt furnizate la un nivel de calitate suficient pentru a asigura un proces echitabil, în special prin asigurarea faptului că suspectul, persoana trimisă în judecată sau persoana căutăată înțelege acțiunea introdusă împotriva sa pentru a-și putea exercita dreptul la apărare. În acest scop, autoritatea competentă acordă o atenție deosebită caracteristicilor specifice comunicării cu ajutorul unui interpret.

(7) Dacă este necesar, autoritatea competentă poate asigura furnizarea serviciilor de interpretariat prin intermediul tehnologiilor de comunicații, de exemplu, videoconferință, telefon și/sau internet, cu excepția cazului în care prezența fizică a interpretului este necesară pentru a asigura un proces echitabil.

(8) În scopul unei mai bune puneri în aplicare a dispozițiilor de la alineatul (5), procedura sau mecanismul de verificare dacă suspectul, persoana trimisă în judecată sau persoana căutăată vorbește și înțelege limba utilizată în cadrul procedurilor penale sau al procedurilor de executare a mandatului european de arestare se poate stabili prin regulament.

Dreptul la traducere

5.- (1) Pentru a se asigura că suspectul sau persoana trimisă în judecată își poate exercita dreptul la apărare și pentru a asigura un proces echitabil, autoritatea competentă pune, într-un termen rezonabil, la dispoziția suspectului sau persoanei trimise în judecată care nu înțelege limba utilizată în cadrul procedurilor penale relevante, o traducere scrisă a tuturor documentelor esențiale.

(2) În sensul prezentei legi, documentele esențiale includ:

(a) în toate situațiile, mandatul de arestare și/sau de reținere, rechizitoriul și orice hotărâre și ordin judecătoresc relevante pentru procedură; și

(b) orice alt document considerat esențial de către autoritatea competentă emis fie din oficiu, fie la cererea motivată a suspectului sau a persoanei trimise în judecată sau a avocatului persoanei suspectate sau al persoanei trimise în judecată.

(3) Autoritățile competente nu trebuie să furnizeze o traducere a extraselor din documentele esențiale care nu contribuie la înțelegerea de către suspect sau de către persoana trimisă în judecată a acțiunii introduse împotriva sa.

(4) Pentru a asigura un proces echitabil, în cadrul procedurilor de executare a unui mandat european de arestare, autoritatea competentă pune, într-un termen rezonabil, la dispoziția persoanei căutate care nu înțelege limba în care a fost întocmit sau în care a fost tradus mandatul european de arestare de către statul membru emitent, o traducere scrisă a documentului respectiv.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (1), (2) și (4), autoritatea competentă poate furniza, în locul unei traduceri scrise, o traducere verbală și/sau un rezumat verbal al documentelor esențiale, cu condiția ca respectiva traducere verbală și/sau respectivul rezumat verbal să nu afecteze corectitudinea procedurilor.

(6) Suspectul, persoana trimisă în judecată sau persoana căutăată poate să renunțe la dreptul de a primi traducerea scrisă și/sau verbală și/sau rezumatul verbal prevăzut la prezentul articol, în cazul în care autoritățile competente i se furnizează suficiente dovezi conform cărora:

(a) persoana în cauză a consultat anterior un avocat și/sau este pe deplin conștientă de consecințele unei astfel de renunțări; și

(b) renunțarea este legală și voluntară.

(7) Traducerea scrisă și/sau traducerea verbală și/sau rezumatul verbal prevăzute la prezentul articol sunt furnizate în limba maternă a suspectului, a persoanei trimise în judecată sau a persoanei căutate sau în orice altă limbă pe care o vorbește și/sau o înțelege respectiva persoană.

(8) Traducerea scrisă și/sau traducerea verbală și/sau rezumatul verbal prevăzute la prezentul articol sunt furnizate la un nivel de calitate suficient pentru a asigura un proces echitabil, în special prin asigurarea faptului că suspectul, persoana trimisă în judecată sau persoana căutăată înțelege acțiunea introdusă împotriva sa pentru a-și putea exercita dreptul la apărare.

Capitolul 155 articolul **65** alineatul (1) din Codul de procedură penală prevede:

În cazul în care o declarație este dată într-o limbă pe care persoana trimisă în judecată nu o înțelege și pe care o prezintă, un interpret traduce pentru persoana trimisă în judecată în cadrul unei ședințe de judecată publice într-o limbă pe care persoana trimisă în judecată o înțelege.

Se înțelege că, atunci când persoana trimisă în judecată este apărată de un avocat, interpretarea poate fi omisă cu acordul acestuia.

(2) În cazul în care documentele sunt prezentate ca probe oficiale, instanța, la propria discreție, poate cere interpretarea conținutului pe care îl consideră necesar.

(iii) Am dreptul la un avocat?

Articolul 12 din Constituție prevede:

Oricare persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni are cel puțin următoarele drepturi:

(c) să se apere personal sau prin intermediul unui avocat la alegerea sa sau, în cazul în care nu dispune de resursele financiare pentru a plăti costurile onorariului avocațial, să i se acorde asistență judiciară gratuită în cazurile în care aceasta este necesară pentru înfăptuirea justiției;

Articolul 30 alineatul (3) din Constituție prevede, de asemenea, că:

Toate persoanele au dreptul:

(d) la un avocat la alegerea lor și la asistență judiciară gratuită în cazurile în care aceasta este necesară pentru înfăptuirea justiției și conform legii.

De asemenea, în conformitate cu Legea privind asistența judiciară, și anume Legea nr. 165(I)/2002, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute în aceasta, în timpul ședinței de judecată, persoana trimisă în judecată are dreptul la un avocat la alegerea sa și la asistență judiciară gratuită.

(iv) Ce alte drepturi procedurale ar trebui să cunosc? (de exemplu, înfățișarea suspectilor în fața instanței)

Înfățișarea unei persoane trimise în judecată în fața unei instanțe

În cazul în care, în cadrul procedurii simplificate, o persoană trimisă în judecată nu se prezintă la ora specificată și după ce se prezintă dovada că i s-a înmănat citația de a se prezenta în fața instanței, instanța poate trece la judecarea cauzei și poate pronunța o hotărâre în absența persoanei respective sau, în cazul în care consideră adecvat, poate amâna ședința și poate emite un mandat pentru arestarea persoanei respective.

Se înțelege că un judecător sau, pentru aceste categorii de infracțiuni, un grefier (*Protokollitis*) astfel cum poate fi numit printr-un ordin general de către președintele instanței teritoriale (*Eparchiako Dikastirio*), poate, printr-un ordin special inclus în citație, să scutească persoana trimisă în judecată de obligația de a fi prezentă în fața instanței; și

(a) să permită persoanei trimise în judecată să se prezinte în fața instanței și să răspundă acuzațiilor care îi sunt aduse în prezența unui avocat, caz în care persoana trimisă în judecată se poate prezenta în fața instanței și poate răspunde acuzațiilor în acest mod;

(b) să permită persoanei trimise în judecată, în cazul în care aceasta dorește să pledeze vinovată, să trimită instanței acest răspuns, certificat și ștampilat în mod corespunzător de un grefier, de un sergent de poliție (*lochias*) sau de un funcționar al poliției în conformitate cu Legea privind poliția sau de un

funcționar certicator în conformitate cu Legea privind funcționarii certicatori sau de un avocat în conformitate cu Legea privind avocații, care utilizează în acest scop propria ștampilă pe care sunt menționate în mod clar numele și adresa complete ale acestuia, sau de un primar (*koinotarchis*), împreună cu citația cu privire la care se transmite răspunsul, caz în care răspunsul este considerat ca o recunoaștere a vinovăției în scopul procedurii.

Se înțelege că, în cazul în care persoana trimisă în judecată este acuzată exclusiv în calitate de director sau de secretar al unei întreprinderi și nu este acuzată personal de nicio infracțiune, aceasta nu trebuie să se prezinte în fața instanței personal pentru a răspunde acuzațiilor sau în orice altă fază a procedurii penale, cu excepția fazei de judecare a cauzei, însă are dreptul să fie reprezentată de un avocat.

Răspunsul la acuzații

Atunci când persoana trimisă în judecată este chemată să răspundă la acuzațiile care îi sunt aduse, aceasta poate sau nu să pledeze vinovată sau să prezinte un memoriu în apărare specific, răspunsul său fiind consemnat de instanță.

Memoriul în apărare specific include următoarele declarații conform cărora:

(a) instanța în fața căreia este chemată persoana trimisă în judecată să răspundă la acuzațiile care i se aduc nu este competentă și o altă instanță este competentă în ceea ce privește persoana trimisă în judecată sau infracțiunea de care este învinuită respectiva persoană. În cazul în care această afirmație este acceptată, instanța sesizează instanța din Republica Cipru competentă să judece autorul infracțiunii sau infracțiunea respectivă.

(b) a fost condamnată sau achitată anterior, după caz, pe baza aceluiași fapt pentru aceeași infracțiune.

(c) i-a fost acordată grațierea pentru această infracțiune.

Dacă instanța hotărăște că faptele pretinse de persoana trimisă în judecată nu susțin afirmația sau că afirmația este într-adevăr falsă, persoana trimisă în judecată trebuie să răspundă la acuzații.

Dacă persoana trimisă în judecată pledează vinovată și instanța dispune de suficiente probe pentru a demonstra că respectiva persoană înțelege natura răspunsului său, instanța poate continua procedurile ca și cum persoana trimisă în judecată a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească.

Dacă persoana trimisă în judecată nu își recunoaște vinovăția, instanța trece la judecarea cauzei. Dacă persoana trimisă în judecată refuză să răspundă sau nu răspunde imediat sau nu poate să răspundă din cauza unui handicap fizic, instanța continuă procedurile ca și cum persoana trimisă în judecată nu și-ar fi admis vinovăția.

D. Pedepsele posibile

Instanța teritorială judecă sumar infracțiunile pentru care se aplică, conform legii, o pedeapsă cu închisoarea pentru o perioadă de maximum 5 ani sau o amendă în valoare de maximum 85 000 EUR sau ambele pedepse.

Curtea cu Jurați (*Kakourgiodikeio*) judecă infracțiunile pentru care se aplică o pedeapsă cu închisoarea pentru o perioadă de maximum 5 ani.

Ultima actualizare: 02/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile mele după proces

A. Am dreptul la o cale de atac împotriva deciziei instanței?

O persoană declarată vinovată de Curtea cu Jurați sau de tribunalul districtual și condamnată la o pedeapsă cu închisoarea sau la plata unei sancțiuni financiare poate introduce o cale de atac la Curtea Supremă împotriva condamnării sau a pedepsei.

B. Ce alte posibilități de exercitare a unei căi de atac există?

Nu se prevede niciun drept de a introduce o acțiune împotriva deciziei instanței

C. Care sunt consecințele unei condamnări?

i. Cazierul judiciar

Sanțiunea pronunțată de instanță se înregistrează de către poliție în fișierul denumit „Arhiva condamnărilor anterioare”. Reducerea pedepselor se efectuează în conformitate cu dispozițiile Legii privind reducerea pedepselor pentru persoanele condamnate (Legea 70/1981). Condamnările la închisoare pe viață sau la pedepse privative de libertate cu durata de peste 2 ani nu beneficiază de reducerea pedepselor.

ii. Executarea pedepsei, transferul deținuților, probațiunea și sancțiunile alternative

Executarea pedepsei cu închisoarea începe la data pronunțării hotărârii judecătorești în cauză; cu toate acestea, cu excepția cazului în care instanța dispune altfel, termenul poate fi redus cu perioada în care persoana s-a aflat în detenție preventivă, în conformitate cu dispozițiile legii menționate mai sus.

Instanța dispune suspendarea cu cel mult trei ani a executării pedepsei privative de libertate, cu condiția ca circumstanțele cauzei în totalitatea lor și situația personală a persoanei trimise în judecată să justifice această suspendare.

La pronunțarea unei ordonanțe de suspendare a executării pedepsei cu închisoarea, instanța poate emite o decizie de probațiune prin care condamnatul este plasat sub supravegherea unui ofițer de supraveghere (tutore) pe o perioadă care nu poate depăși perioada de aplicare a ordonanței (3 ani).

Ultima actualizare: 02/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.